

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 139

гр. Варна, 21.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

като разгледа докладваното от Ерна Якова-Павлова Въззивно частно наказателно дело № 20223100600249 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид:

Производството е с правно основание чл. 243 ал.7 и 8 от НПК.

Образувано е по въззивна частна жалба от С. Н. Ш. чрез адв. Ст.С. срещу определение № 148/07.02.2022г. по ЧНД № 21223110200404 на Районен съд Варна 45 състав, с което е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, жалбата му от 08.10.2021 г. против постановление на Районна прокуратура – гр. Варна, с което е прекратено наказателно производство по ДП № 461/2017 г. по описа на ОД-МВР гр.Варна и съдебното производство по посоченото ЧНД.

С жалбата се прави искане за отмяна на процесното определение, като се твърди, че е следвало решаващия съд, да изпрати преписката до съответната инстанция/прокурора, който безспорно е надлежният орган по въпроси свързани с възникване на основания за започване на разследване и повдигане на обвинение.

Настоящата въззивна инстанция, след като се запозна с доводите, изложени в жалбата, както и с материалите по делото, и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намира подадената жалба за неоснователна по следните съображения:

С Постановление от 16.11.2017 г. на прокурор от РП-Варна е образувано ДП № 461/2017 г. по описа на ОД МВР-Варна за престъпление по чл.227б

ал.1 от НК, за това че на неустановена дата през 2014 г. в гр.Варна като управител на „Б. И. Е. Л.“ ЕООД изпаднал в неплатежоспособност и в 30 дневен срок от спиране на плащанията не заявил това пред съда.

След извършени действия по разследването, депозирана жалба от С.Ш. срещу постановление от 12.03.2020 г. за спиране на наказателното производство, възобновяване на същото и извършени допълнителни действия по разследването с Постановление от 08.10.2021 г. прокурор при РП-Варна прекратил това наказателно производство, на основание чл.243 ал.1 т.1 от НПК.

На 06.01.2022 г. С.Ш. депозирал жалба чрез РП-Варна до Окръжна прокуратура-Варна срещу постановлението на РП-Варна от 08.10.2021 г. На 17.01.2022 г. прокурор от ОП-Варна изменил последното в частта на правното основание за прекратяване, което вместо по чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК, следва да се чете по чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 и т.3 от НПК. В останалата част постановлението на РП-Варна е потвърдено.

На 26.01.2022 г. С.Ш. депозирал жалба чрез РП-Варна до Районен съд – Варна срещу постановлението на РП-Варна от 08.10.2021 г. Съдът като взел предвид правната квалификация на обвинението - чл.227б НК и обстоятелството, че за жалбоподателя Ш., който има вземания по отношение на „Б. И. Е. Л.“ ЕООД, не са възникнали вреди от разследването престъпление - неуведомяване на съда, не са възникнали вреди приел, че той няма качеството на пострадад, поради което жалбата е недопустима за разглеждане и прекратил съдебното производство.

Настоящата въззивна инстанция счита така постановения съдебен акт за правилен, поради следното:

В разпоредбата на чл.243 ал.4 от НПК законодателят изчерпателно е изброил кръга на лицата, които могат да обжалват актовете за прекратяване на наказателното производство. Това са обвиняемият, пострадалият или неговите наследници и ощетеното юридическо лице. Пострадал по смисъла на чл.74 от НПК е лицето претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението.

Престъплението, разследвано в прекратеното досъдебно производство е такова по чл.227б от НК. Съставът на това престъпление не визира настъпването на определен противоправен резултат. Същото е формално и е

включено в глава шеста на НК „Престъпления против стопанството“ раздел Ia”Престъпления против кредиторите“. Законодателят е инкриминирал действията на търговец, който изпадне в неплатежоспособност и в 30 дневен срок от спиране на плащанията не заяви това пред съда, както и на лицата, които управляват търговско дружество или кооперация, ако в същия срок не са поискали от съда да открие производство по несъстоятелност. Този вид престъпно посегателство макар и косвено свързано с правата на определени граждани не предполага настъпването на съставомерни вреди за тях, защото вредата не е резултат от неизпълнението на задължението, което има търговеца или неговия представляващ съгл. чл.626 от Търговския закон. Това препятства възможността да се идентифицира конкретно пострадало лице, което в съдебната фаза на процеса може да бъде конституирано като граждански ищец, и за което при прекратяване на наказателното производство не съществува друга процесуална възможност да защити правата си, освен чрез обжалване на постановлението. Безспорно е, че при такова деяние съответното лице няма качеството на пострадал.

В този смисъл от престъплението по чл.227б от НК, разследвано по досъдебно производство № 461/2017г. по описа на ОД на МВР -Варна няма пострадало лице. Вредите (имуществени и неимуществени), които Ш. твърди в жалбата си до прокурора през 2017 г., въз основа на която е образувано процесното ДП не са пряка и непосредствена последица от деянието по чл.227б НК. Репарирането на такива следва да става по гражданско правен ред (за какъвто има данни, че е използван), а не чрез методите на наказателното право. За това настоящият състав счита, че жалбоподателят не е легитимиран да оспорва по този ред прекратяването на наказателното производство от прокурора, доколкото процедурата по чл. 243 ал.5 от НПК обезпечава интересите на лица, в кръга на които той не попада.

Първоинстанционният съд е посочил, че за жалбоподателя С.Ш. съществува възможност за инициране на проверка за законосъобразност на прокурорския акт по реда на чл.243 ал.10 от НПК , за да защити правата си по реда на чл.200 от НПК, които смята че са нарушени. Такава видно от Постановлението от 17.01.2022 г. е била извършена от прокурор от ОП-Варна още преди сезирането на съда с жалбата от 26.01.2022 г. С оглед на това, че законодателят в чл.243 от НПК, е разписал специален ред за проверка

на прекратителните актове на прокурора от съда, без да вменява на последния задължение за преценка на компетентността, настоящият състав прие за неоснователно оплакването в жалбата, че прекратявайки производството, контролиращият (първоинстанционният) съд е следвало да я изпрати на по-горестоящия прокурор. Т.е. самостоятелните правомощия на двата органа на съдебна власт – съд и прокуратура по посочения текст на закона, те упражняват независимо един от друг и на различни основания, поради което неправилно е разбирането, че при прекратяване на съдебното производство, което в настоящия случай е поради липса на процесуална легитимация на жалбоподателя с оглед характера на разследваното престъпно деяние, преписката да се изпрати на другия държавен орган.

Предвид изложеното въззивната инстанция намира атакуваното определение на Районен съд- Варна за правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 148/07.02.2022г. по ЧНД № 21223110200404 на Районен съд Варна 45 състав, с което е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, жалбата на С. Н. Ш., чрез адв.Ст.С. против постановление на Районна прокуратура гр. Варна от 08.10.2021 г. с което е прекратено наказателно производство по ДП № 461/2017 г. по описа на ОД-МВР гр.Варна и съдебното производство по посоченото ЧНД.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____